

Olof Hermelin ... Wellingius

**Oratio Ad Serenissimum ac Potentissimum Regem Poloniæ Stanislaum I. Quâ
Eidem De inita nuper Pace gratulabantur Missi â Sacra Regiâ Majestate Sueciæ
Illustrissimi & Exellentissimi Senator Regius Dominus Comes Wellingiu Et
Dominus Secretarius Status Olaus Hermelinus Lesnicae Die XI./XXI. Novembris
Anno Domini MDCCVI.**

[Erscheinungsort nicht ermittelbar]: [Verlag nicht ermittelbar], [1706?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn880572590>

Druck Freier Zugang

II. V. 118.

~~II. 1540.~~ + 18.

ORATIO
Ad
Serenissimum ac Potentissimum
REGEM POLONIÆ
STANISLAUM I.

Quâ Eidem
De inita nuper **PACE** gratulabantur
Mim a

Sacra Regiâ Majestate SUECIÆ

Illustrissimi & Excellentissimi, Senator
Regius Dominus

Comes WELLINGIUS
Et

Dominus Secretarius Status

OLAUS HERMELINUS,
LESNICÆ

Die ^{xi.} _{xxi.} Novembris Anno Domini MDCCVI.

II 1540 1-28

I veræ amicitiaë ea sit indoles, ut uni Amicorum nullam rem conferre possit Fortuna, quin partem illius in alterum simul transfundat; oportet eam necessitudinem sublimiori gradu esse positam, quam res secundæ & adversæ ita conglutinant, ut unius Salus absque alterius incolumitate consistere nequeat. Hanc in illa amicitia, quæ Majestati Vestræ cum Sacra Regia Majestate Domino nostro Clementissimo intercedit, esse perfectionem & nos læti deprehendimus, & totus Orbis cum stupore agnoscit. Testata nuper est Majestas Vestra per Illustrissimos Legatos Suos, quantum, ob conciliatam cum Serenissimo Rege ac Electore Saxoniae pacem, Sacræ Regiæ Majestati tribuat: Illa autem jucundam hanc pacem non haberet, nisi gaudium inde proventurum cum Majestate Vestra ex æquo partiri posset.

Hæc

Hæc causa est, quare nos mitteret ad Ma-
jestatem Vestram, interpretes istius lætitiæ, quam
ex mutua illa felicitate conceperat; Rem enim
confectam habemus, quam multi longè diffi-
cillimam judicaverant, plures ne fieri quidem
posse affirmaverant. Et profectò ex vulgari pru-
dentia opus hoc reputantibus ignoscendum est,
si victam si desperatam causam appellaverant,
cujus exitum sagacitas humana prævidere non
potuisset. Qui immensas hostium Copias nu-
merabant, qui validam Adversariorum factio-
nem & laceratam in partem Rempublicam Po-
lonam intuebantur, qui deniquè invidiam Prin-
cipum considerabant, contrarias partes occulte
foventium, aut aperte sublevantium, næ illi
judicium aliud ferre non potuerant. Videbant
ex victoriis, quas armis Sacræ Regiæ Majestatis
stupendas Deus concesserat, crescere pertina-
ciam hostis: Ex cladibus provenire opulentiam,

& quoties accisæ putabantur hostium vires;
tanquam ex hydra Lernæa recentes repullula-
re copias.

Sed tanto gloriosior hæc Pax censenda est,
quanto pluribus implicita videbatur difficultati-
bus: Et quanto uberiores Regnis Sueciæ ac
Poloniæ fructum affert atque utilitatem. Illis
autem, qui eam longe adhuc remotam credi-
derunt, ingentem incutit admirationem, quod
pacificationem prius absolutam audiverint,
quam inceptam esse fama vulgaverat. Quis
verò non agnoscit Divinâ benignitate opus esse
perpetratum, quod humanas superare videba-
tur vires. Est profecto Supremum Numen,
quod fata Populorum gubernat, quod cum
Gentem extollere destinavit, inusitatam Regibus
fortitudinem consiliaque inspirat salutaria, at-
que optatos largitur successus.

VI

Visa multis est expeditio in hostilem Regionem ardua ac periculosa: Nonnullis etiam optabatur tanquam certissima Suecis ac Polonis pernicies. Sed gratia DEO Optimo Maximo unde exitium ominabantur, jam salutem demirantur esse enatam.

Quapropter cum tam præsentem Dei manum sentimus, quæ magnum, insolitum ac stupendum hoc opus ad finem perduxit optatum, quare de futuris spem non capimus lætissimam; Cujus providentiâ Majestas Vestra Solium adscenderat Polonicum, ejusdem auxilio adversus malevolorum machinationes illud tuebitur ac constabilet.

Quid igitur restat, Serenissime ac Potentissime Rex, nisi ut hanc Tibi felicitatem gratulemur Tibique propriam esse ac perpetuam opte-

)(3

mus

mus. Gratulamur Serenissimi Regis Nostri nomine, quod Majestas Vestra in hostili solo pacem invenerat, quam in Polonia sua consequi nequiverat: Imò quod ex hostili solo in Regnum suum reportabit, quod illud reddet quam beatissimum. Fruere isto bono tam excellenti, Serenissime Rex, & fortunâ Tuâ quàm diutissimè. In Tua virtute, moderatione ac sapientia habes, quod Te Civibus carum ac amabilem reddet, hostibus vero formidandum; quod Cives Tibi addictos & cum Te felices efficiet.

Gratulamur simul inclytæ Genti Polonæ & Universæ Reipublicæ Sidus exortum esse, ad cuius cynosuram quassa diu ac tot procellis iactata Reipublicæ Navis portum intrabit tutum ac tranquillum. Videtur illa jam denuo nasci, postquam liberata externo iugo pristinum recuperabit Statum, postquam Te Regem acceperat, sub

cu-

cujus auspiciis unita lacertos iterum movebit,
acceptamque a majoribus gloriam asseret. Sub
Te restituta videbit, quæ convulsa hæctenus do-
luerat, avitamque libertatem, cui ipse innutri-
tus fueras, iterum reflorescere.

Ita felicitas, Rex Serenissime, quæ Tibi Gen-
tique Tuæ contigerat, sacræ Regiæ Majestati
Domino Nostro Clementissimo tanto majorem
adfert voluptatem, quod consecuta jam sit, quod
votis expetiverat ardentissimis. Bellum cum Ami-
ca Republica habere noluerat, cum qua tamen
per artes invidorum bello propé collisa fuerat.
Præoptaverat antiquum cum illa conservare fœ-
dus, quam naturalis ratio cum Regno Sueciæ ita
conjungit, ut non possit illa periclitari, nisi hoc
in discrimen simul adducatur. Hujus voti finem
jam se affecutum sperat, postquam Respublica Po-
lona ab Amicissimo Principe regetur, cum quo
fidam, tutam ac securam colere possit vicinitatem.

Tuam

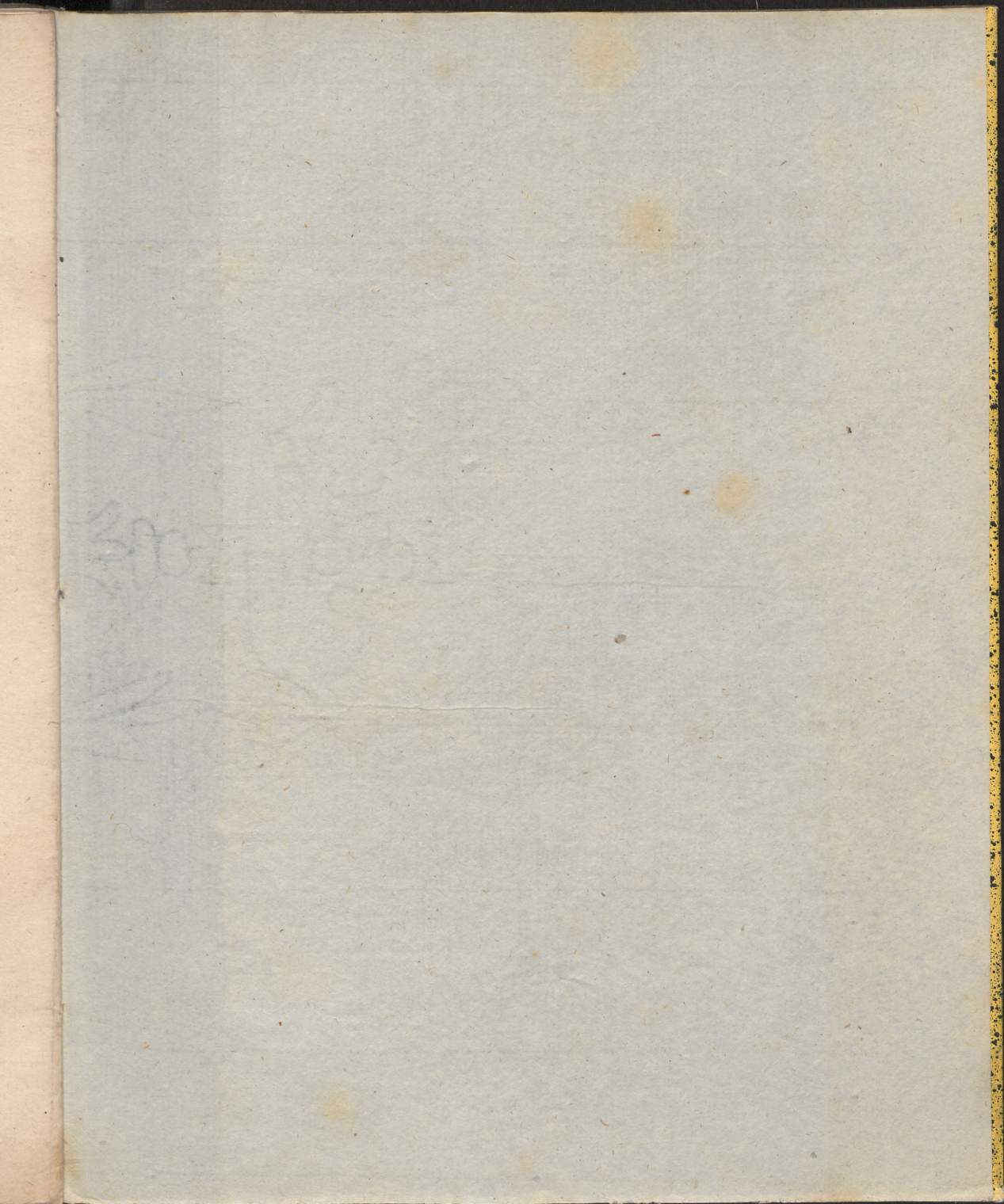

Tuam Amicitiam, Serenissime Rex, cunctis præfert triumphis: Quâ dum frui potest integra ac illibata, fatis lucri ex hoc bello, fatis gloriæ ex tot Victoriis se reportasse existimabit.

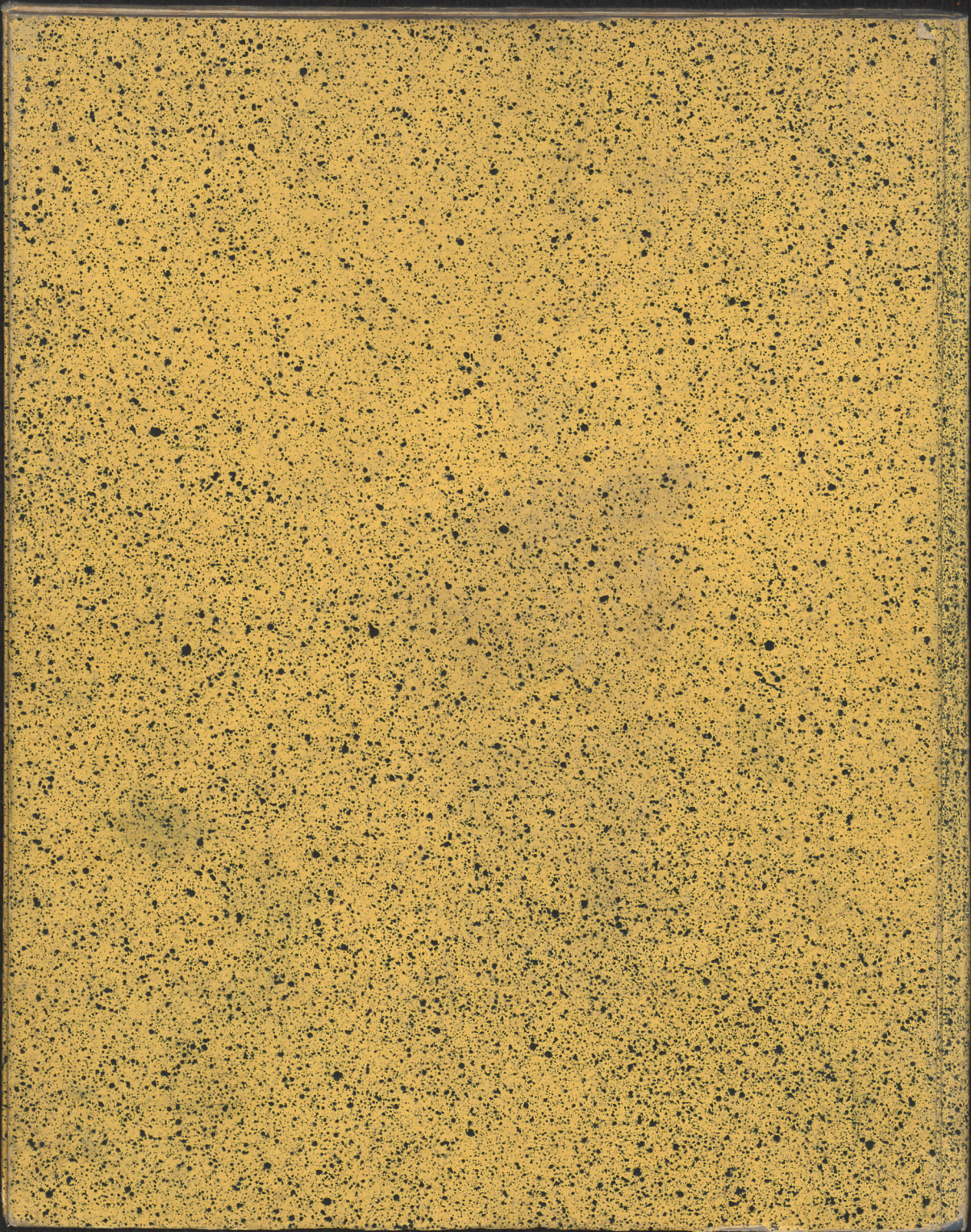
Nos verò, Potentissime ac Serenissime Rex, quibus iste honor contigit, ut hanc Serenissimi Regis Nostri in Te & Rempublicam Polonam voluntatem testaremur; felices nos reputamus, quod coram Majestate Vestra in tali causa hodie compareamus, quæ regnis Sueciæ ac Poloniæ æquam adportat lætitiâ, commune decus & mutuû emolumentum. Renovamus igitur vota, quæ Regio nomine modo nuncupavimus, ut populum Tibi commissum felix quam diutissime regas utque sub Te Populus Tuus quam felicissime vigeat floreatque. Quæ humillima vota nostra si benigno respicere vultu Majestas Vestra dignetur, nihil ad summam felicitatis nobis deesse existimabimus.

cujus auspiciis unita lacertos iterum movebit
acceptamque a majoribus gloriam asseret. Su
Te restituta videbit, quæ convulsa hactenus do
luerat, avitamque libertatem, cui ipse innutr
tus fueras, iterum reflorescere.

Ita felicitas, Rex Serenissime, quæ Tibi Gen
tique Tuæ contigerat, sacræ Regiæ Majesta
Domino Nostro Clementissimo tanto majorem
adfert voluptatem, quod consecuta jam sit, quo
votis expetiverat ardentissimis. Bellum cum Ami
ca Republica habere noluerat, cum qua tamen
per artes invidorum bello propè collisa fuerat
Præoptaverat antiquum cum illa conservare fœ
dus, quam naturalis ratio cum Regno Sueciæ ita
conjungit, ut non possit illa periclitari, nisi hoc
in discrimen simul adducatur. Hujus voti finem
jam se affecutum sperat, postquam Respublica Po
lona ab Amicissimo Principe regetur, cum quo
fidam, tutam ac securam colere possit vicinitatem

Tuam

